

ходящия и входящия журналъ“, отъ който се ползувахъ да събира тѣзи свѣдѣния.

По сетнѣ се правили слаби опити въ дѣви-ческата гимназия, въ врѣме на Ц. Гинчевъ и С. Сирмановъ, да се поднови това дружество, ала безъ успѣхъ и съ врѣме съвсѣмъ се забравило. Нѣкои само отъ останалитѣ му членове споменаваха за него, безъ да се знае по-подробно историята му и трѣбваше отново да се заговори да се „основе“ археологическо дружество.

Възобновяване на дружеството. На 20 III. 1905 г. по инициативата на нѣколко граждани стана събрание въ общинското управление, за да се „основе“ археологическо дружество. На това събрание присѣдствуваха: Негово Високо прѣосвященство митрополитъ Антимъ, окр. управителъ Т. Бойчевъ, помощникъ на кмета В. Ангеловъ; учителитѣ: М. Московъ, М. Ханджиевъ, Д. Багриловъ, окр. учил. ин-ръ Н. Г. Марковъ, адв. С. Сѣбевъ, архитектътъ Г. Козаровъ и нѣколко граждани. Въ това събрание се подигна въпроса, трѣбва ли да се възобнови въ Търново археологическото дружество и какъ. Слѣдъ като се размѣниха доста мисли по този въпросъ, всѣчки признаха, че Търново, старата столица на България, самъ най-интересенъ градъ въ археологическо отношение, заслужава да има такова дружество и възложиха върху лицата: М. Московъ, Н. Г. Марковъ и Г. Козаровъ да обмислятъ въпроса, да съставятъ уставъ, да свикатъ гражданитѣ, за да се приеме уставътъ и да се запишатъ членове.

Комисията се събра въ училищната инспекция и въ три заседания състави уставъ, написа едно въззвание, отпечата го и го залѣпи по улицитѣ на града. Съ това въззвание комисията покани всѣки гражданинъ, който милѣятъ за културното повдигане на града, които желаятъ да се основе археологическо дружество, да се събиратъ въ училището при черковата св. Богородица, гдѣто ще се прочете изработениятъ уставъ.